

РЕШЕНИЕ

№ 3113

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 22.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9995** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано по жалба от „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя П. Г. срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе по заявление с ИД№22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г.

В жалбата се изтъкват доводи, че с искане вх.№ 02-2600/4319 от 24.08.2023г. дружеството „Ник Фуд БГ“ ЕООД е сезирало изпълнителния директор на ДФЗ с искане за подписване на договор за финансиране или издаване на отказ от финансиране, след като предходна Заповед № 03-РД/2851 от 14.09.2020г. е отменена като незаконосъобразна с решение на АССГ по адм.д. 10221/2020г. и преписката е върната на органа за мотивирано произнасяне. Счита, че въпреки задължението на органа да се произнесе, същият не го е сторил в законовия срок, независимо, че за него е налице задължение да се произнесе с изричен акт, съгласно разпоредбите на ЗПЗП и Наредба №20/27.10.2015г. Моли да се отмени мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ДФЗ като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З., която поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът- изпълнителния директор на ДФЗ не се представлява. В съпроводително писмо, с което се изпраща преписката се изтъква, че жалбата е недопустима, тъй като искане вх.№ 02-2600/4319 от 24.08.2023г., с което дружеството „Ник Фуд БГ“ ЕООД е

сезирало изпълнителния директор на ДФЗ не създава задължение за органа да се произнесе, отделно от това жалбата е просрочена, защото с отмяната на Заповед № 03-РД/2851/14.09.2020г. съдът не е определил срок за произнасяне на органа, което е в противоречие с изискването на чл. 174 от АПК и непроизнасянето не обосновава неизпълнение на съдебно решение. Органът е следвало да се произнесе в тримесечен срок, съгласно разпоредбата на чл. 37 ал.1 вр. чл. 42 ал.1 от Наредба №9 от 21.03.2015г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 “Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020, който е изтекъл.

Същият е депозирал писмена молба, с която поддържа становището си, представя практика на ВАС, претендира юрисконсултско възнаграждение и изразява възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд - София -град, Трето отделение, 62 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал инвестиционна намерение с ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г. за закупуване на оборудване за месопреработка, в което са посочени и заявени разходи за спираловиден тунел за печене и варене, спираловиден фризер, роботизирана система за водно нарязване и разходи за бизнес план. Същото е подадено по подмярка 4.2. от Наредба №20/27.10.2015г. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020.

По това инвестиционно намерение е произнесена Заповед № 03/РД/2851 от 14.09.2020г., с която е отказано финансиране по заявление ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г.

След съдебно оспорване на Заповед № 03/РД/2851 от 14.09.2020г. съдът се е произнесъл с Решение № 4863/21.07.2021г. по адм.д.№ 10221/2020г. , с което е отменил оспорената заповед и върнал преписката за мотивирано произнасяне по заявление ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г., подадено от „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя П. Г..

С искане вх.№ 02-2600/4319 от 24.08.2023г до изпълнителния директор на ДФЗ дружеството е сезирало органа за произнасяне по ИД № 22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г., като с жалба до АССГ от 04.10.2023г. е оспорило формирания мълчалив отказ на органа.

Настоящият състав на съда счита, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е налице мълчалив отказ на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" да се произнесе по подаденото от „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК] заявление за подпомагане. Държавен фонд "Земеделие" е акредитиран като единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика /ОСП/ на ЕС съгласно чл. 11а от Закона за подпомагане на земеделските производители, а по силата на пар. 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП "Разплащателната агенция" е специализирана

структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащанията от Европейските земеделски фондове. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е и изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява.

Издаването или отказът за издаването на индивидуален административен акт от изпълнителния директор на фонда подлежат на съдебен контрол. Дружеството е подало искане до органа за произнасяне, като не е спорно, че към датата на подаване на жалбата до съда на 04.10.2023г. няма произнасяне, респ. не се твърди и към датата на приключване на разглеждането на делото (съдебно заседание на 22.02.2024 г.) изпълнителният Директор на ДФ "Земеделие" да се е произнесъл. Цитираните във възражението на ответника срокове са относими към процедурата по произнасяне със Заповед № 03-РД/2851/14.09.2020г., която е отменена по съдебен ред. След като е налице висящо административно производство, предвид съдебното произнасяне и връщането на преписката за повторно разглеждане, то органът е длъжен да се произнесе. На следващо място съдът е сезиран от жалбоподателя, тъй като след изрично искане до органа, същият не се е произнесъл по искане вх.№ 02-2600/4319 от 24.08.2023г.

С оглед на горното жалбата е ДОПУСТИМА за разглеждане, като подадена в законоустановения срок, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Условията и реда за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.), подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) са уредени Наредба № 20/27.10.2015 г. издадена от министъра на земеделието и храните.

По силата на чл. 30, ал.9 от Наредба 20/2015 г. списък с активите, дейностите и услугите, за които са определени референтни разходи, се съгласува от министъра на земеделието и храните и се публикува на електронната страница на РА не по-късно от датата на публикуване на заповедта за определяне на съответния период на прием на заявления за подпомагане. Съгласно чл. 30, ал.8 от Наредба № 20/2015 г. Разплащателната агенция извършва оценка на основателността на предложените за финансиране разходи по ал.1 чрез съпоставяне на предложените разходи с определените от РА референтни разходи за допустими за финансиране активи и услуги и/или сравняване на представени оферти. Според чл. 38, ал. 1 от Наредбата, в приложимата редакция, действала към датата на подаване на заявлението, изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция, издава заповед за пълен или частичен отказ за финансиране при: 1. нередовност на документите или непълнота или неяснота на заявените данни и посочените факти, установени при проверките по чл. 36, ал. 1, т. 2 и 3; 2. несъответствие с целите и изискванията към кандидатите, дейностите, проектите и заявените разходи,

определени в тази наредба; 3. несъответствие на проекта с минималния брой точки съгласно чл. 29; 4. неотстраняване на нередовност на документи, непълнота и неяснота на заявените данни и посочени факти и/или непредставяне на изисканите от РА документи, необходими за удостоверяване верността на заявените от кандидата данни до изтичане на срока по чл. 36, ал. 3, като РА отказва изцяло финансирането или намалява финансовата помощ в съответствие с естеството на неотстранените нередности, непълноти, неясноти и/или липси; 5. недостатъчен бюджет за финансиране на подаденото заявление за подпомагане, определен в заповедта за откриване на съответния прием; 6. стойност на допустимите разходи по проекта под определения минимален размер, съответно над определения максимален размер съгласно чл. 13; 7. установяване на обстоятелствата, посочени в чл. 8, ал. 3, 4 и 6, както и непредставяне на някой от документите в срока по чл. 36, ал. 3.

Настоящият състав намира, че така формулираните оплаквания по съществуващото си представляват искане да бъде отменен отказът на органа да разгледа подаденото заявление и да се произнесе по основателността на направеното искане за финансово подпомагане по посочените в него схеми с надлежен акт.

Съгласно разпоредбите на чл. 12, ал. 1, от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) ДФЗ, който е и акредитираната Разплащателна агенция подпомага регистрираните земеделски стопани за инвестиции в земеделието. При това съгласно разпоредбата на чл. 11а, ал. 1, т. 1 ЗПЗП, в това си качество ДФЗ – РА приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане, формуляри за кандидатстване, искания и заявки за плащане по схеми, мерки и интервенции за подпомагане на Общата селскостопанска политика и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми, мерки и интервенции на Общата политика по рибарство, следователно не се предвижда възможност подадените заявления да не бъдат разгледани по същество. Такава възможност не се предвижда и в разпоредбите на Наредба № 20/27.10.2015 г. издадена от министъра на земеделието и храните.

С оглед на така установената нормативна уредба следва извод, че органът е дължал изрично произнасяне по заявлението за подпомагане, подадено от „Ник Фуд БГ“ ЕООД.

При този изход на спора на жалбоподателят се дължат разноси. Такива са претендирани в размер на 6050лв., от които 50 лв. държавна такса и 6000лв. адвокатски хонорар с ДДС, за което са представени доказателства за заплащането им. Съгласно разпоредбата на чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението е 1000 лв. Направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар от страна на ответника, съдът счита за основателно, като тук следва да се има предвид, че макар разглеждането на делото да е протекло в едно съдебно заседание, то е проявена максимална адвокатска активност-участие в съдебно заседание, излагане на писмени бележки по същество на спора, поради което съдът счита за справедлив размер на адвокатското възнаграждение да се определи такъв над този предвиден като минимален в Наредбата, а именно адвокатско

възнаграждението от 2000лв. Пълният размер на претендираното адвокатско възнаграждение съдът счита за прекомерен, поради което не следва да се уважи.

Воен от горното и на основание чл. Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя П. Г. мълчалив отказ на изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе по заявление с ИД№22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г .

Връща преписката на изпълнителния директор на ДФЗ за произнасяне по заявление с ИД№22/04/2/0/00139 от 16.12.2015г. , подадено от „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК]

Определя 30-дневен срок за произнасяне след влизане в сила на настоящето решение.

Осъжда ДФЗ да заплати на „Ник Фуд БГ“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя П. Г. разноси по делото в размер на 2050лв./две хиляди петдесет/

Преписи от определението да се изпратят на страните.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: